

kampe o. s. v., men at det var dens Ønske at indskrænke Lockouter og Strejker i størst muligt Omfang. Det er ganske klart, at det er heldigt, at der er et Stridsspørgsmaal mindre mellem Parterne. Samles alle Stridsspørgsmaal, om jeg saa maa sige, i Lønspørgsmaalet, er det lettere at komme til Enighed, end det er, naar der er en hel Række Stridsspørgsmaal. Derfor kan jeg ikke se, at Ministeren har godtgjort, at Tiden ikke endnu er inde. Jeg tror netop, at Tiden er inde for, at vi hurtigst muligt behandler dette Lovforslag. Jeg tror, at de Forhandling, der vil foregaa i Februar og Marts, ligefrem burde nødvendiggøre et saadant Lovforslag, hvis ikke den højtærede Ministers Mening er den, at nu er Tiden inde til rigtig at trykke Arbejderne ned saa stærkt som muligt; i Øjeblikket er de svage, derfor skal de trykkes ned, derfor skal vi ikke give dem den naturlige Beskyttelse, som talrige andre Lande har givet dem, den, som de har kæmpet for siden 1889. Jeg maa altsaa i højeste Grad beklage, at den højtærede Minister ikke kan indse, at Tiden netop nu er inde.

Stengaard-Kirkegaard: Da min Partifælle det ærede Medlem Hr. Søren Qvist ikke kan være til Stede her i Dag, skal jeg give Lovforslaget nogle ganske faa Ord med paa Vejen. Allerførst maa jeg henvise til dette høje Tings Stilling overfor det samme Lovforslag i forrige Samling. Naar Flertallet den Gang vægrede sig ved at lovfæste 8 Timers Arbejdsdagen og godkende den Konvention, som var forelagt, gjorde Flertallet det ganske sikkert ud fra Hensynet til visse bestemte foreliggende Forhold, Forhold, som var af en saadan Beskaffenhed, at de efter vor Mening afgjort talte stærkt imod at lovfæste et saadant Krav. Der blev ogsaa nu fra den ærede Ordførers (Trier) Side henvist til de foreliggende økonomiske Erhvervsforhold; han omtalte Hensynet til de vanskelige Tider, som vort Erhvervsliv lever under for Øjeblikket. Ja, netop fordi vort Erhvervsliv for Øjeblikket lever under ualmindelig vanskelige økonomiske Forhold, forekommer det mig, at det kunde blive et meget farligt og meget kostbart Eksperiment, hvis man under saadanne Forhold gik til at lovfæste 8 Timers Arbejdsdagen. Det kunde blive et dyrt Eksperiment for hele vort Samfund, og det kunde hænde, at det blev ikke mindst dyrt netop for Arbejderklassen. Det Spørgsmaal, vi staaer overfor, er nemlig, om ikke

det, at man vil bevare 8 Timers Arbejdsdagen i Stedet for 9 Timers Arbejdsdag, praktisk vil medføre en dyrere Produktion. Nu kunde man ganske vist sige, at vi i Øjeblikket faktisk *har* indført 8 Timers Arbejdsdagen, men det er dog ingenlunde det samme som at gaa til en Lovfæstelse deraf, thi hvis Forholdene bliver endnu vanskeligere, maaske saa vanskelige, at 8 Timers Arbejdsdagen maatte opgives, vilde en Lovfæstelse være en meget væsentlig Hindring. Det Spørgsmaal, om ikke 8 Timers Arbejdsdagen vil medføre en dyrere Produktion, bevirke højere Varepriser, end hvis vi f. Eks. havde en 9—10 Timers Arbejdsdag, er af afgørende Interesse i Øjeblikket, thi det kan ikke nægtes, at det, vort Samfund i Øjeblikket lider under, er et Misforhold mellem Varepriserne og Befolkningens Købeevne, og der er neppe nogen, som tør staa frem og paastaa, at man paa kunstig Vis kan hæve Befolkningens Købeevne ved Statshjælp. Der bliver derfor kun een Vej at gaa: vi maa søge at sætte Varepriserne ned, og derfor maa vi søge saa vidt muligt at faa Produktionspriserne ned. Netop fordi det er saadan, synes jeg, at det nuværende Tidspunkt er det slettest mulige til at gaa til Lovfæstelse af 8 Timers Arbejdsdagen.

Dernæst er der henvist til 8 Timers Arbejdsdagens Indflydelse paa Arbejdsløsheden. Man hører saa tidt fremsat den Paastand, at saa længe vi har saa stor Arbejdsløshed, som vi nu har med en normal 8 Timers Arbejdsdag, vil det være rent meningsløst at gaa til en 9 Timers Arbejdsdag. Det synes jeg er at vende Forholdene fuldstændig paa Hovedet. Produktionsforholdene kan nemlig ligge saaledes, at de ikke tillader den 8 Timers Arbejdsdag, fordi det netop fordyrer Produktionen, medens det udmærket godt kunde tænkes, at en Overgang til 9 Timers Arbejdsdag vilde billiggøre Produktionen, saaledes at der blev langt større Produktionsbetingelser, end der nu er.

Mit Partis Opfattelse er, desværre i Modsætning til Socialdemokratiets Opfattelse, at som Forholdene i Øjeblikket ligger, er Tiden netop *ikke* inde til at lovfæste 8 Timers Arbejdsdagen. Vi fra vor Side mener derfor, at det vil være rigtigst at henvise Lovforslaget til et Udvalg og saa i øvrigt se Tiden an, om Forholdene kan bedres, saa at den Dag kan komme, da det bliver forsvarligt at gaa til en Lovfæstelse af 8 Timers Arbejdsdagen.